Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

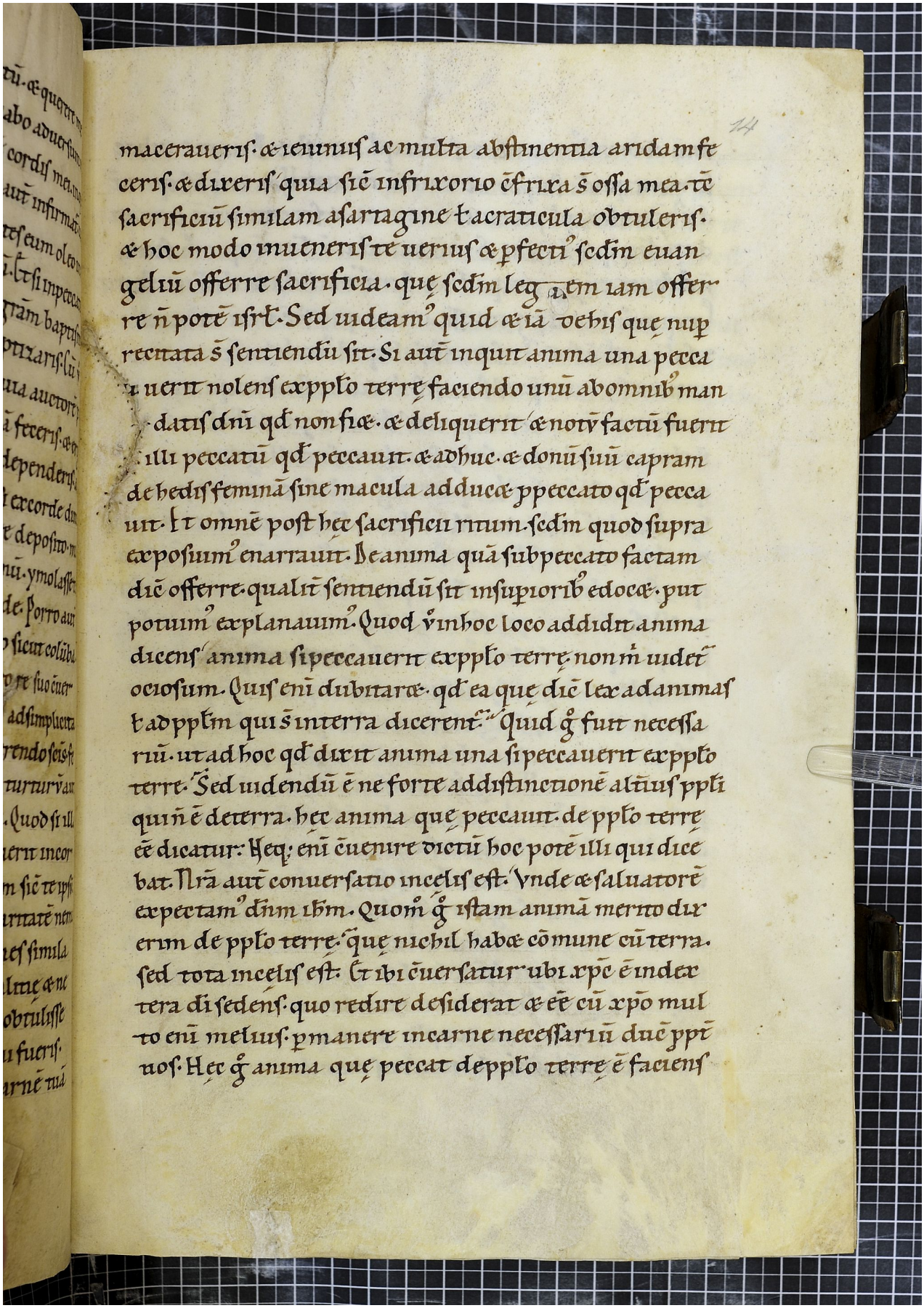

macerauerit. & ieunuit ac multa abstinentia aridam fe
cerit. & dixerit quia sic infrixorio cfrixa s ossa mea. te
sacrificiu similam asartagine t acraticula obtulerit.
& hoc modo inuenerit te uerius & pfecti sdm euan
geliu offerre sacrificia. que sdm leg[illegible]em iam offer
re n potē isrl. Sed uideamus quid & ia debis que nup
recitata s sentiendu sit. Si aut inquit anima una pecca
uerit nolens exppio terre faciendo unu ab omnib man
datis dni qd non fiat. & deliquerit & notu factu fuerit
illi peccatu qd peccauit. & adhuc. & donu suu capram
de hedis femina sine macula adducat ppeccato qd pecca
uit. Et omne post hec sacrificii ritum. sdm quod supra
exposium enarrauit. De anima qua sub peccato factam
dic offerre. qualit sentiendu sit in supiorib edocat. put
potuim explanauim. Quod u in hoc loco addidit anima
dicens anima si peccauerit exppio terre non m uidet
ociosum. Quis eni dubitaret. qd ea que dic lex ad animas
t ad pplm qui s in terra dicerent. Quid g fuit necessa
riu. ut ad hoc qd dixit anima una si peccauerit exppio
terre. Sed uidendu e ne forte addistinctione altius ppli
qui n e de terra. hec anima que peccauit. de pplo terre
ee dicatur. Heq; eni cuenire dictu hoc pote illi qui dice
bat. Nra aut conuersatio in celis est. Vnde & saluatore
expectamus dnm ihm. Quom g istam anima merito dix
erim de pplo terre. que nichil habet comune cu terra.
sed tota in celis est. Et ibi cuersatur ubi xpe e index
tera di sedens. quo redire desiderat & ee cu xpo mul
to eni melius. pmanere in carne necessariu duc ppt
uos. Hec g anima que peccat de pplo terre e faciens